

הבא על יבמתו פרק עשי יבמות

בן.

עין משפט
נר מצוה

כח א ב מ"י פ"ח מהל'
תרומות הל' ו:
כט ג מ"י שס הל' ט:
ל ד ה מ"י שס הל' י:

ספות ישנים

[illegible]

לדברים האמורים. א"ע דכל שאר דברים כנזרים נמי צפרשה כדדרשין כיון שלקחה נעשית כחשמו לכל דבר כיון דביצאת שוגג לא קני בעלמא סברה הוא דלא רצייה אלא לדברים המפורשים צפרשה צהדיא כגון לירש צנכסי אחיו דכתיב יקום על שם אחיו לנחלה ולפטור אשת אחיו מן היבוס דכתיב לו לאשה ולא לאחיו לאשה דפקע מינה זיקת אחיו ולפטור צרתה דכתיב בית אחיו בית אחד הוא צונה ואינו צונה שני צמים דהנהו דברים הוו לאוקמיה במקום בעל אצל בתרומה לא אכלה ע"י ביאה גרועה ולא יורשה ולא מיטמא לה ולא מיפר מדריה דהיינו לאלומי מצעל אצל מן הנשואין וזאי צכולהו דלא היו אלא לאוקמיה במקום בעל דילפינן מהני דכתיבי ולא פליגי אלא צביצת שוגג וכיוצא בה אצל בהעברה דקניא נמי בעלמא וביאה היא לכל דבר לא פליגי בה א) ומה שקבע מחלוקתן כאן אמתני' דאחד הגומר ואחד המערה לאו משום דעלה פליגי אלא משום דמסיק בה קנה דקאי נמי אצינא שוגג כן נראה לר"י וצירושלמי איכא פלוגמיהו ואיכא דמוקי פלוגמיהו בהעברה:

מן הנשואין ב"ע לא פליגי דאבלה. ע"י ציאה וה"ה דהוא מצי למינקט לענין ליורשה ולהטמא לה ולהפר נדריה אלא נקט אכילת תרומה לרצותא וכ"ס לשאר דברים דוימנן שהיא כחשמו לכל דבר ולא אכלה בתרומה דכאמר בכתובות צפ' נערה (דף מח: וסג) מסורה לכל חוץ לתרומה גבי מסר האב לשותי הבעל. ונ"ע היטב חוס' סוטה כד: ד"ה דהאמר רבן: **מת ונפצה לפני יבם חרש אוכלת.** וא"ת ואמאי אוכלת וניחוש לסימפון שהרי לא צדקה שלא הספיק לכונסה עד שנתחרש וא"כ אינה זקוקה לו ולקמן נמי דקאמר דגורין נישואין דחרש אטו קידושין תיפוק ליה משום סימפון ולר' נתן נמי אמאי אוכלת ואור"י דלא חיישין לסימפון אלא כשיכול הדבר להמלכות שם סימפון ויהיו קידושי טעות אצל הכא דנתחרש לא חיישין שמה יתפקח וימנא סימפון:

ב"ב ביאה שהבעל מאכיל בה. אי (א) ציאה אירוסין עושה אר"י דכל ציאה שהבעל מאכיל בה ע"י חופה שאתריה קאמר:

"ממזרת ונתניה לישראל פסלה. לשון פסלה נקט משום אחרני' דממזרת ונתניה הם פסולות ועומדות: מאי

נשיקה ופטור עליה המערה ואחד הגומר מר קנה לכל ושמואל י"ם האמורים בפרשה שרה מן הייבוס "מן דהא הות קאכלה האירוסין רב אמר א ביאת שוגג כמויד י רחמנא לאוקמיה מבעל לא ואודא מר רב נחמן אמר וכל יבם מאכיל וכל יבם מאכיל מיתיבי ונתארסה לכהן פקח עד שנתחרש אינה יבם יבם חרש אוכלת מוכח הבעל בשלמא יאל קשיא אמר לך הספיק לכונסה עד בתרומה כנס ואח"כ פלה לפני יבם חרש בעל חרש מעיקרא חרש מעיקרא אכלה יין ד"ה לא אכלה דהא יבם פליגי מן הנשואין הות אכלה מעיקרא כלת כי רבי רחמנא י"ם האמורים בפרשה אמר רב נחמן אמר מאכיל יבם מאכיל על מאכיל בה יבם שאין הבעל מאכיל לה בה מיתיבי יבם חרש לכהן פקח ולא נתחרש אינה אוכלת חרש אוכלת ובזו יפה בשלמא לרב מתרץ לא לשמואל קשיא ל פקחת שנתארסה לכונסה עד שנתחרש בן אוכלת מת הבן חכמים אומרים אינה רבי נתן אמר רבה ל' אביי אלא מעתה הן ומית ליה תיכול דמית ליה פקע ליה

מי כיון דמית ליה פקע קדושתיה מינה אלא אמר רב יי חרש מאכילין בתרומה ולא גורין נשואי חרש אטו יאי הכי נולד לה בן למה לי משום רבנן וליפלוג רבי ק להו לרבנן עד דמסיימי מילתייהו והדר פליג עלייהו בן אינה אוכלת רבי נתן אומר אוכלת קשיא: וכן ריוות: אמר רב עמרם הא מלתא אמר לן רב ששת ואנהרינהו

ייתא משעת אירוסין אוכלת דכתיב (סג) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו ומגו לה כוס צבית אציה ותשקה לאחיה ולאחותיה דאמרין בכתובות דכניסה לחופה וליכא למיגור א) שמה תשקה אכלה אצל לא גורין י חרש דהוי בן דעת בשעת קידושין אטו היכא דקדשה כשהוא חרש: משום רבנן. לאשמועינן היכא דנולד לה בן מודו: והדר פליג דמת הבן צין ארישא קודם שגולד לה בן דקאמר רבנן אינה בן עד סיומא: יפני מס הבן אינה אוכלת רבי נתן אומר אוכלת. השתא ליכא למימר דנטר להו אסיומא ובמת הבן לחודא פליג: ואנהרינהו

מכאן ואילך. מהכנסת עטרה ולמטה אינו אלא נשיקה ופטור ומדפסע בנשיקה ודאי פליג אדשמואל דנשיקה קרי לה הערעה והערעה רצין לה לחיובי: **קנה לכל.** בזה מן הביאות גרעות הללו קנה לה לכל דבר ואוכלת בתרומה מיד אם כהן הוא אפי' הלך למדינת הים ולא בזה עליה ציהא גמורה: **האמורים** **צפרשה.** צפרשה צימין שכתב צה מקרא זה: צימה יצא עליה דרשנין: **לילה** בין בשוגג בין במזיד בין בזונס בין ברצון: **לירש.** דכתיב יקום על שם אחיו (דברים כה): **ונפטרה** **מימינו.** דאם מת ולו בנים מנאשה צבט לא ציהא חליצה או אם היתה לה נרה נפטרה ציהא שם לו: **מן** **היכה** דפסלה ציהא דפסלה לפניו מן ההנשואין שכבר היתה אוכלת בחייו **נצמקוס בעל** שאם היתה אוכלת בחייו תתאכל בשביל זה אבל לאומי מצעל דבחייה בעל לא היתה אוכלת דאין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לתלופה האי נמי לא אלים מנייה ודיוקא צביציה בלא דעת קינן אבל צביציה בגמורה אשתו גמורה היא ואוכלת אפי' לשמואל: **אין היסם מאכיל.** צביציה גרועה: **אינה אוכלת.** (דק) חופה לאו חופה היא) דגורין נשואי חרש אטו קידושי חרש כדאמרין לקמן: **מת.** חרש נא לאחר שנסקה ונפלה לפני יבם **אוכלת.** דלא גרעה ציהא מציאת שוגג חונות ואונס שאין מתכוין לקנות ורבייה רחמנא לגבי יבם: **לשמואל קשיא.** דהא בלא הוא אכלה מעיקרא וקאכלה אשתא: **אימא כנסה ואח"כ נחחרש האוכלת.** מת אחר שנסקה ונמתרה ונפלה כו' אוכלת דהא אכלה מעיקרא: **ומאי צו.** יפה כחו ומאי ייפוי כח איכא הא בעל נמי חרש הוא ומאכילה: **חרש מעיקרא.** וקודם שנסקה: **דהא אכלה מעיקרא.** והשתא הדרה צהך ציהא דהא רחמנא רבייה: **כל ציהא שבעל** **מלכר.** אפי' דהא ממתי' פריכה ליה דקמיני אכלה ואע"ג דלא אכלה מעיקרא והויה כנופלת מן האירוסין דאמרן לא אכלה אפי' לרב: **מסר** **לה דמהלנין מעיקרא.** אלימא דשמואל חסורי מחסרה והכי קמיני כנסה ואח"כ נחחרש אוכלת מת ונפלה לפני יבם חרש אוכלת דהא חרש מעיקרא: **אלא (לשמואל)** **דאפי' האוכלת בחיי בעלה אינה אוכלת** **בשביב היסם ציהא גרועה:** **קשיא.** דהא ציהא חרש כציאת שוגג ואונס היא בלא כוונת קינן ואכלה: **נולד** **לה בן אוכלת.** בשביל בנה כדכתיב וילד ביתו הם יאכלו בלחמו (ויקרא כג) קרי ביה יאכילו (נדה מ). **מס הכן.** (הבבלי) **קרי ר' יוחנן אומר אוכלת.** **בשביב בעלה:** **ומיה ומה** **בן.** **כלל בן.**

מסורת הש"ס

(א) [לקמן נח:] סוטה כד;
(ב) [לעיל לה, ג] דברים
כה, ד) [לעיל נד,]
(ה) במ"ס אין זה, ו) ס"א
שמה תשקה ותאכיל ולא
גוריקן רש"ל, ו) שייך למתני'
לעיל נג,;

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה כל וכו' אי
 ביאה. נ"צ צפ"ק דקדושין
 דף י ע"א קא מיבעיא ליה
 ביאה אי נישואין עושה אי
 אירוסין עושה וע"ש:

תוס' חד מקמאי

רב אמר לכל להלך ושמורא
 אמר לא קנה אלא
 לדברים האמורים בפרשה
 אבל להאכילה בתרומה
 אף קנה באונס ובשוגג.
 והלכתא כרב ודוקא
 באונס ובשוגג דה"ל
 כביא אבל בלא ביה
 מן אכלת מן השטותין
 א"ע"פ שכבר אכלה דיה
 ע"ע. ושמעין מאה דהא
 רותן ב"י א"ע"פ (וב"י
 אטענה ל"ג"י ויהי א"ע
 מאכיל בתרומה א"ע"פ
 שכבר אכלה בחיי בעלה
 (המפריש) (מהמ"ר (תין)
 [המחפשי] שפרשה
 כשלא אכלה בחיי הבעל
 אבל אם אכלה בחיי
 הבעל אוכלת שומות
 יבם בתרומה. ח"ד בת
 ישראל פקוח שנתארסה
 בתוך פקח ולא הפסיק
 לבטח עד שנתחרש
 ונפלה
 אפי' אוכלת מות ונפלה
 לפני איבם חיה א"ע
 אוכלת כנסה הבעל ואח"כ
 נתחרש אוכלת מות ונפלה

❦

מוכרש רש"י
 קנה לכל. קנה דקמי
 מתיי. קנה כלל, א"י
 כסן הוא מכלילת בתרומה
 וקנה וימטענה לא תשקע
 ויפסדו ענין נלה חללה
 (סוטה דכ). לא קנה
 אלא לדברים האמורים
 בפרשה. נפרשת יבמה
 לקום על שם אחיו מנהלה
 ולפסדו ענין, דהא דקי
 יא יבם צריכה לן דהי
 מימנה יבא עליה נפקא
 לן, וכל דמיס יבמה אשת
 לן, לאהא, אלא לא יבא
 וקשה לן לאהא, ואשטענין
 דעלמא ענין, שן לן
 לקימי האשטון ענין, הלכן
 למדי לחמתי כסן פרשה
 דכתיב ענין שטותין. כלל
 שטותין ענין, ומה אמר
 בצרפה פטור חללה ענין
 שטות וקום על שם אחיו,
 שטות ענין נכסי אחיו ענין,
 אחיו חללה ענין (סוטה,